

عنوان مقاله:

تحلیل جایگاه دانش بومی و رسمی آبخیزنشینان و نقش آن در پایداری سیستم جامع خشکسالی در حوزه های آبخیز

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی خشکسالی و تغییر اقلیم (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سید محمد نمکی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کم آبی و خشکسالی

عبدالمحمد غفوری - عضو هیئت مرکز آبیاری و خشکسالی

صمد شادفر - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

علیرضا شادمانی - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آب

خلاصه مقاله:

دانش، سن گ بنای توسعه است. از آن جا که دانش، حاصل تعامل فرد با محیط پیرامونش می باشد، دانش بومی نیز، حاصل تعامل بومیان با محیط پیرامونشان است. دانش بومی به مفهوم شیوه های یادگیری، فهم و نگرش به جهان که نتیجه سال ها تجربه و مشکل گشایی بر اساس آزمون و خطا بوسیله گروه هایی از مردم در حال فعالیت می باشد که منابع در دسترس را در محیط خود بکار برده و تجربه کرده اند. تاریخچه ما نشان می دهد که دانش بومی روستائیان بتدریج جمع می شود و آنچه باقی می ماند در طول زمان آزمایش شده است. چنین دانشی شامل مشاهدات زیرکانه و دقیق در مورد منابع طبیعی است که کاملاً با شرایط محلی مطابقت دارند. هدف این بررسی، شناخت و تحلیل نقش و جایگاه دانش بومی روستائیان در پایداری سیستم جامع خشکسالی در حوزه های آبخیز کشور است. روش کار، علاوه بر مطالعات اسنادی و کتابخانه ای در مقیاس بین المللی، ملی و محلی، مبتنی بر مشاهدات محلی - میدانی است. یافته های تحقیق، نشان می دهد که هرچه بین دانش بومی و رسمی تفاوت هایی وجود دارد، اما نباید آنها را در مقابل هم قرار داد؛ زیرا آنها مکمل یکدیگرند و از تلفیق آنها میتوان به موفقیت هایی رسید که برای هیچکدام به تنهایی امکان پذیر نیست. دانش رسمی، باید پشتیبان دانش بومی و دانش بومی روستائیان دانش رسمی باشد. امروزه برای تعدیل و با حل مشکلات جامعه روستایی در عرصه های آبخیز، ابتدا، باید به دانش بومی و مدیریت سنتی رجوع کرد؛ اگر کارساز بود آنها را تقویت و بهبود بخشید؛ در غیر این صورت، از راه حل های بیرونی استفاده آنها را آزمایش کرد.

کلمات کلیدی:

دانش بومی و رسمی، آبخیزنشینان، پایداری، مدیریت حوزه های آبخیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309064>

